

már csak fele áll, és e szerint az elplántáltaknak 33⁰/₀-a maradt meg.

Soraim azon szives kérelemmel rekesztem be, — vajha a többi kísérleti helyek is közölnék az őszi adatokat, hogy ez által bővebb összehasonlitásokat tehessünk.

Ruttner Antal, főerdőmester.

Az erdők termőhelyi jóságának katasteri meghatározása ügyében kiadott pénzügyministeri körrendelet.

(Kiadatott 1877. évi 61.112. sz. a. az 1876. évi 24.163. sz. a. kiadott erdőbecslési utasítás illető részének*) mikénti magyarázása végett.)

Felmerült kételyek elosztatása céljából szükségessé vált a katasteri erdőbecslésnél kipuhatolandó termőhelyi jóság mértékét részletesebben körülírni.

A termőhelyi jóságnak, vagyis az erdőtalaj termőképességének mértékeül veendő azon fatermés, melyet az erdőtalaj a helyi viszonyok között szokásos forda (turnus) évsorozatának átlagában (1875. VII. t.-cz. 17. §-a) közönséges gazdálkodás mellett (1875. VII. t.-cz. 8. §.) évenként és holdanként tartósan szolgáltatni képes, (1. Erdőbecslési Utasítás 7-ik fejezetét.)

Tudvalevő dolog, hogy bizonyos fanem egy és ugyanazon termőhelyen nem szolgáltat mindég egyenlő, hanem az illető erdő állabjósága (zárata Bestockung) szerint, majd több, majd kevesebb fatermést, mert közönséges gazdálkodás mellett az erdőnek olyan állapotát, a melyben az a termőhelyi jóságnak megfelelő legnagyobb, ugyszólván ideális és csak egyes kisebb részleteken található fatermést nyújt, nagyban elérni nem lehet.

*) Lásd „Erdészeti Lapok“ 1876. évfolyam VI. füzet 316. lap.

Ennélfogva a termőhelyi jóság mértékeül nem azon fatermés veendő, melyet bizonyos fánem, valamely termőhelyen tökéletes záratban (voller Schluss) szolgáltat, hanem csak azon átlagos fatermés, melyet az illető erdő a közönséges és közvetlenül szemlélhető gazdasági viszonyok közt található átlagos állabjóság (mitlerer Schluss) mellett valóban adni képes. Így az erdőrendezések céljából felállított többnyire ideális, mert teljesen el nem érhető termési táblák tételeihez viszonyított, és az állableírásokba kitett záratok (1.0, 0.9, 0.8, 0.7, 0.6, 0.5 sat.) mértani átlaga, nem pedig azok maximuma, vagyis az ideális teljes zárat fogja megadni azon közép záratot, a mely szerint a katesteri évi átlagos fatermés lesz meghatározandó.

Ebből kifolyólag az erdőbecslési utasítás 7-ik fejezetének 2-ik kikezdésében felhozott példa szerint a valamely erdőben talált kisebb fatermés helyett, csak akkor veendő fel a talaj termőképességének megfelelő nagyobb, vagyis a fenti értelemben közép fatermés, ha az erdő rossz állapota a „hanyag felújítás és kiméletnélküli legeltetés, nem pedig elemi s egyéb a közönséges gazdálkodás mellett mindig előforduló hátrányos, de ki nem kerülhető természetes befolyások folytán állott be.“

Budapesten, 1877. december 17-én.

Szell Kálmán.

Vadászati szemle.

A lapunk mult évi november havi füzetében közölt vadászati tudósítások kiegészítéseül fel kell jegyeznünk még legalább néhány főbb adatot, melyek a lefolyt idénybeli szép vadászatok eseményeiből tudomásunkra jutottak.